



Riigikogu majanduskomisjon
majanduskomisjon@riigikogu.ee

18.05.2026 nr 1-9/1784-1

**Muudatusettepanekud Riigikogu menetluses
oleva tarbijakaitse- ja lõhkematerjaliseaduse
muutmise osas**

Austatud Riigikogu majanduskomisjon

Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium (MKM) teeb Riigikogu menetluses olevale eelnõule (tarbijakaitseaduse ja lõhkematerjaliseaduse muutmise seadus) 779 SE järgmised muudatusettepanekud:

1. Asendada § 1 punktis 4 olev sõna „haldusorgan“ sõnadega „avaliku sektori asutus“;

Selgitus: mõiste „haldusorgan“ asendatakse mõistega „avaliku sektori asutus“, kuna direktiivis (EL) 2024/825 kasutatud mõiste „public authority“ on sisult laiem ning hõlmab lisaks haldusorganitele ka muid avaliku sektori kontrolli all olevaid või avalikes huvides tegutsevaid üksusi. Muudatus on vajalik direktiivi nõuetekohaseks ülevõtmiseks ja põhjendamatu kitsendamise vältimiseks.

2. Täiendada eelnõu § 1 punktiga 16 järgmises sõnastuses:

Seadust täiendatakse §-ga 77² järgmises sõnastuses:

„77². Paranduskande kasutamine kaupade ja pakendite korral

Kaupade ja pakendite korral, mis on toodetud hiljemalt 27. septembriks 2026, võib tootja või kaupleja direktiivist 2024/825 tulenevate nõuete täitmiseks kasutada ühe aasta jooksul alates 27. septembrist 2026 selgelt arusaadavat ja tarbijale üheselt mõistetavat paranduskannet, tingimusel et see ei ole eksitav.“

Selgitus: Direktiiviga 2024/825 tehtavad muudatused jõustuvad 27. september 2026. Alates sellest kuupäevast peavad kauplejad ja tootjad tagama, et nende poolt tarbijatele esitatavad keskkonnavalad väited ja kestlikkusmärgised vastavad direktiivist tulenevatele uutele nõuetele ning see kehtib ka juba olemasolevate toodete ja pakendite puhul. See tähendab, et nõuded ei kohaldu üksnes uutele toodetele ja pakenditele, vaid ka nendele, mis on toodetud (näiteks olemas ladudes) direktiivi jõustumise ajaks, s.t 27. septembriks 2026.

Juhul kui tootja või kaupleja tuvastab, et toote pakendil esitatud keskkonnaalased väited või kestlikkusemärgised ei vasta uutele nõuetele, on neil võimalik rakendada praktilisi meetmeid nõuetele vastavuse tagamiseks. Eelnev tähendab, et tootja või kaupleja võib katta või parandada nõuetele mittevastavaid väiteid kleebiste abil või lisada müügikohas toodete juurde täiendavat selgitavat teavet. Sellised meetmed võimaldavad vältida olemasolevate toodete kohest kõrvaldamist turult, tagades samal ajal tarbijatele õige ja mitteeksitava teabe. Kehtib senine praktika, et nõuetele vastavus eest vastutab see, kes on konkreetse väite või märgise pakendile pannud ning enamasti on nendeks tootjad. Jaemüüjatel puudub üldjuhul (v.a omamärgisetooted) otsustusõigus müüdavate kaupade koostiste ja esitlusviisi, sh pakendikujunduse üle.

Eestis teostab järelevalvet selle üle, kas direktiivi jõustumise ajaks toodetud toodetel ja/või pakenditel esitatud väited ja kestlikkusemärgised vastavad nõuetele, Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet (TTJA). TTJA hindab järelevalve tegemisel proportsionaalsust ning rikkumise ulatust, samuti on neil kaalutusõigus rikkumiste menetlemisel. Kõiki võimalikke rikkumisi hinnatakse juhtumipõhiselt. TTJA peab menetluse käigus ja otsuse tegemisel arvesse võtma ka seda, milliseid samme on ettevõtja astunud rikkumise kõrvaldamiseks, s.t kas näiteks uued pakendid on tellitud uutele nõuetele vastava märgistusega ning seda peab vajadusel olema suuteline ka TTJA-le tõendama. TTJA eesmärk ei ole trahvide määramine, vaid tarbijate eksitamise vältimine, õiglase konkurentsi tagamine ning aus kommunikatsioon.

Lugupidamisega

(allkirjastatud digitaalselt)
Erkki Keldo
majandus- ja tööstusminister

Mari-Liis Aas
+372 625 6459 Mari-Liis.Aas@mkm.ee